

מסורת הש"ס

^[א] [עירובין מ. וס"ג], ^[ב] [נדרים כה. וס"ז ועין מדרים עב.], ^[ג] [לעיל ד.], ^[ד] [עירובין סב.], ^[ה] [צ"ל במגילה (דף יח.)], ^[ו] [וע"ש מוס' מגילה יח. ד"ה חולין]

תורה אור השלם

1. לא תקלל תרש ולפני עור לא תתן מבשיל וְיִרְאָתָא פּאָלְהִידּ אַנּוּ יָד וקרא יט יד

גליון הש"ס

גמ' איכסוף. גיטין עו ע"ב צ"מ לו ע"א: שם לא היו דברים מעולם. עירובין מ ע"א ועין תוספות יבמות לה ע"ב ד"ה דכ"ע. מנה כד ע"א מוס' ד"ה א"ר. צ"ב קנד ע"ב מדה"ה נכס. נכרות ד ע"ב מדה"ה אלא:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא וכו' בשופות לנזטעה ויטלו: (ב) ד"ה א"ר וכו' להתאכסן שם עובדי דרכים ומעלין: (ג) תוס' ד"ה חדא וכו' נמי יבול להיות אסור:

מוסף רש"י

אלא מהא ליכא למשמע מינה. דודאי מתני' לאו טלה דוקא, אלא חדא מייחד דוקא, או רישא או סופא, ומנא אידך אטו ההוא ולא ידעינן הי מייחיה דוקא דנגמא מניה (שבת קכא.).

הדרן עלך לפני אידיהן שחשושדין על הרביעה. ואיכא משום לפני עור לא תתן מבשיל דבני נח נטעו על הרביעה כו' (מגיל יד.).

רבינו חננאל

ההו מוריקאי דעובד כוכבים מלקט נקיט בשבתא וישראל נקיט בחד בשבתא אתא לקמיה דרבא שרא להו ואותביה רבינא ישראל ועובד כוכבים שקיבילו שדה בשותפות לא יאמר ישראל לעובד כוכבים טול חלקך אתה בשבת ואני חלקך בחול ואם התנו מעיקרא על מנת שיום השבת לעובד כוכבים ירום אחד בשבת לישראל שרי ואם באו לחשוב פי שיאמר אחד לחבירו לקחת אתה בשבת כך וכן כספים ואני לא לקחתי בחול אלא פחות מרוק לו (ב) וכן אם אמר העובד כוכבים לישראל כענין הוה אסור ואינו מותר אלא אם התנו מעיקרא מה שיודמן בשבת הרי הוא לעובד כוכבים בין רב בין מעט וכן בחול לישראל. איכסוף רבא לטוף איגלאי מילתא דהתנו מעיקרא הוו ושפיר שרא להו רבא. רב גביהו מבי כותיל אמר שתלאי דערלה הוו עובד

(א) אולי צ"ל תלג לי וכויה הלשון תשובות הנאונים בשם רב שירא גלון והוכח צ"י א"רם סי' רמ"ה ע"ש וכן סי' הרבצ"ד ו"ל והוכח צ"יין קאן דקאי אהתנו ודלא כפרש"י. (ג) עיי' נבא"ש כחן דספק האיעצא לקולא משום דהוי ספקא דהרבנן וע"ש צ"יין דרבנן דביטו צ"ש.

אריסותא לר"ש בן אלעזר לים ליה.

עובד כוכבים שרי לאו טעמא משום אריסותא אלא משום דאמרין ליה לא תעשה צה מלאכה בשבת וצ"ת: אי הכי. דכותי יעשה צה מלאכה בחולו של מועד: מאי איריא. דקתני גבי כותי מפני

שנקראת על שמו: **סיפוק לים**. דכלא חשד נמי איכא משום לפני עור וכותי גר הוא ומלווה על המצות כישראל ולא דמי לעובד כוכבים העושה מלאכה בשבת שהעובדי כוכבים לא הוזהרו עליה: **מוריקאי**. וזרעי גנות כרכוס: **נקיט בשבתא**.

לחרוש לזרוע ולקלור: **שקיבלו שדה**. באריסותן מצעה"צ ומשקיבלוה הוטלה על שניהם לעסוק צה ביחד: **לא יאמר ישראל עול אסא חלקך בשבת**. לפי שנעשה שלוחו על חצי היום המוטל עליו: **ואם הסנו מחילה**. קודם שהוטלה עליו: **מוסר**. דהא לא קיבל עליה ישראל עבודה דשבת ואין העובד כוכבים שלוחו: **ואם צאו לחשזון**. לאו אהתנו מתחלה קאי אלא מילתא בלכפי נשפה היא כלומר אם קיבלו סתם ועשו סתם ועייל העובד כוכבים בשבת וישראל בחול ולא לווהו ישראל ובאו לחשזון לאחר זמן לומר כמה ימי שבת נטלת אתה ואני אטול כנגדן ימי החול: **אסור**. דשכר שבת הוא נוטל דגלי דעמו דעובד כוכבים שלוחו היה: **רב גביהא מבי כותיל** **אמר**. לאו הכי הוה עובדא: אלא **שקייל דערלה סו**. ישראל ועובד כוכבים קיבילו שדה בשותפות (א) ונוטעה ויטלו התני צין שניהם ונתעסק עובד כוכבים כל זכרכו שני ערלה ואכלן וישראל קבל ג' שנים אחרות כנגדן ואכלן: **שרא נסו**. דהיתר גמור הוה דהא אע"ג דקיבלוה יחד לכתמילה ואמר לו ישראל היה אתה עובד צג' שנים הללו ואני ג' אחריהם אין כאן איסור שלוחות דהא ישראל נמי שרי לעובדה ואי משום אכילה שישראל אוכל כנגדן ונמנא נהנה מפירות ערלה שמכרן אין זה נהנה שכן המשפט שנה שזה עובד הוא אוכל: **והא אופזים רבינא**. וא"כ מאי מיוצתא גבי שבת איסור שלוחות במלאכה מה שאין כן בערלה: **לפיועי סייעיה**. מדקתני התנו לכתמילה מותר אלמא כי ליכא איסור שלוחות דמלאכה שרי ואע"ג דמטיא הנאה לישראל וה"ה לערלה: **סממא מאי**. שקיבלו סתם ועשו סתם עובד כוכבים בשבת וישראל צחד בשבת ולא אמר ישראל מעולם טול אתה את השבת ואני זוכיר מהו לחלוק סתם בשוה ולא זוכיר ישראל את השבת: **אם צאו לחשזון**. הזכיר לו ישראל של שבת בצאותה חלוקה וגלי דעמיה דשלוחיה הוא: **הא סממא**. דאף בשעת חלוקה סתם מותר: **הדרן עלך לפני אידיהן**

אין מעמידין צהמא בפונדקאות. שעושין להתאכסן (א) עובדי דרכים שם ומעלים שכר לצעלים: **שחשודין על הרביעה**. ובני נח נאסרו צה [סנהדרין גח]. דכתבי (בראשית ג) והיו לבשר אחד ילאו צהמה מיה ועוף יש כאן לפני עור לא תתן מבשיל ויקרא יען: **גמ'** רובע

לומר טול אתה חלקך כו' אלא אם כן התנו מתחלה קודם שלקוהו שאין לישראל בשבת שום חלק וגם ר"ת צאותו מעשה דתנור וזה לקבל החזר מן העובד כוכבים ולחזור ולהלוות ולהתנות מתחלה מיהו היכא שלקחו ישראל צמשכון נראה שא"צ להתנות כלום כיון שהוא צרשות העובד כוכבים ושכר התנור הוא לישראל מרצית שהעובד כוכבים נותן לו ואין הישראל קונה חלק בתנור דדוקא נקט לקחו. העמק מלשון רבינו יהודה: **ת"ש** **אם התנו מתחלה מותר הא סתמא אסור**. וא"ת לידוק מרשא וי"ל דאיכא למימר דה"ה סתמא אלא משום דצעי למיתני סיפא ואם התנו מתחלה מותר אף על פי שהתנה לו כך צפירוש: **ויאם באו לחשבון אסור הא סתמא שרי**. וא"ת לימא דה"ק אם צאו לחשזון אסור וא"ל דס"ל דודאי אם התנו מתחילה מותר בכל ענין:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות שא עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

כב.

אי הכי תיפוק צ"ה משום צפני עור. הקשה הר"י אמאי קאמר א"ה דאלמתי דר"ש בן אלעזר גופיה היה יכול להקשות תיפוק ליה משום לפני עור ופי' הר"ר אלחנן צשלמא אי אמרת דכותי נקט לרצותא וה"ה עובד כוכבים ניחא דנקט טעמא דנקראת על שמו דשייך צתרוייהו אלא אי אמרת דנקט כותי דוקא א"כ תיפוק ליה משום לפני עור:

ת"פוב צ"ה משום צפני עור. אליצא דרצצ"א פרין דאית ליה כותים גרי אמנת הן צפ"ק דחולין (דף ו.) גבי ההיא דר"ש דשדריה לר"מ לנזמן חמרא מצי כותאי ומכאן יש להציא ראייה למה שפירש ר"ת דשייך למימר לפני עור אף צמיידי דלית ציה איסורא אלא דרצנן דהא מלאכה דח"ה אינה אסורה אלא מדרצנן מדפירש ר"ת (א) (צמו"ק (דף ג)) ורליה נמי מדלעיל (דף טו:): דאסור למכור לישראל החשוד למכור לעובד כוכבים אע"ג דליכא איסורא אלא דרצנן אבל הר"ר אלחנן הקשה לפר"ת שפירש דמלאכה דח"ה אינה אסורה מן התורה מדאמר צפ' מי שהפך (מ"ק דף יא:) פתח בצאל וסכים צחול המועד לא מיציעא קאמר לא מיציעא ימי אצלו דאסור דרצנן אלא אפילו ח"ה דאסור דאורייתא כו' ומפר"ת דקרי ליה דאורייתא לפי שיש לה אסמכתא מן התורה צפ"ק דחגיגה (דף יח.) לאפוקי אצל שאין לו אסמכתא אלא מדצרי קבלה דכתיב והספתי חגיגס לאלל א"נ ח"ה יש לו עיקר מן התורה דאיכא למיגזר אטו י"ט ו':

חדא משום צפני עור. נראה דמהאי טעמא נמי (א) להיות אסור כשקבל שדה בשותפות: **לא יאמר לו ישראל צעובד בובבים בו'**. מעשה כך היה צימי רבינו תס שצבה ישראל אחד צחצבו תנור אחד מעובד כוכבים והיה לו ללוואה המסיק התנור חלקו צתנור והיה לו ליהודי לטוול כך וכך ימים צחלקו ולאופה כמו כן כך וכך ולא התנו מתחלה זה לזה טול אתה חלקך בשבת ואני חלקך צחול והיה ר"ר ר"ל דמותר דלא דמי לשדה דהכא דגבי שדה חלק הישראל משציה אף צחול צמה שהעובד כוכבים טורה צו בשבת אצל צתנור אינו משציה כלל צמה שהעובד כוכבים עושה צו בשבת וזה צחול ואף צלא התנו מתחלה ולא הודה ר"ת לזה ונראה לו דאין לחלק צין תנור לשדה דאע"פ שאינו משציה צמלאכה בשבת מ"מ הוי כאילו מעמיד פועל צידים ונראה להר"ר אלחנן דצתנור אפי' התנו מתחלה לא יועיל כיון שכל התנור של ישראל הוא וה"ל כמשכיר תנורו בשבת ואומר לעובד כוכבים טול שכר תנורי בשבת כשמתקינן לי צחול ולא דמי לישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה בשותפות שיש לעובד כוכבים חלק צגוף הקרקע וגם ר"י חזר צו והציא ראייה לדצבי ר"ת דאין חילוק צין תנור לשדה דהא מרחץ כתנור דמי ובתוספתא דמסכת דמאי [פ"ו] מניא ישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה ומרחץ בשותפות לא יאמר לו ישראל לעובד כוכבים כו' קצרו של דבר צין כרס צין שדה צין מרחץ או תנור אם לקחו ישראל ועובד כוכבים בשותפות אסור

לומר טול אתה חלקך כו' אלא אם כן התנו מתחלה קודם שלקוהו שאין לישראל בשבת שום חלק וגם ר"ת צאותו מעשה דתנור וזה לקבל החזר מן העובד כוכבים ולחזור ולהלוות ולהתנות מתחלה מיהו היכא שלקחו ישראל צמשכון נראה שא"צ להתנות כלום כיון שהוא צרשות העובד כוכבים ושכר התנור הוא לישראל מרצית שהעובד כוכבים נותן לו ואין הישראל קונה חלק בתנור דדוקא נקט לקחו. העמק מלשון רבינו יהודה: **ת"ש** **אם התנו מתחלה מותר הא סתמא אסור**. וא"ת לידוק מרשא וי"ל דאיכא למימר דה"ה סתמא אלא משום דצעי למיתני סיפא ואם התנו מתחלה מותר אף על פי שהתנה לו כך צפירוש: **ויאם באו לחשבון אסור הא סתמא שרי**. וא"ת לימא דה"ק אם צאו לחשזון אסור וא"ל דס"ל דודאי אם התנו מתחילה מותר בכל ענין:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ציה אלא אומר ר"ת דסמכינן אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי ממני' כר"א דחיש לרביעה וצרייתא דלוקחין מהן צהמה לקרצן דלא חיישי לרביעה כרצנן ואנן קיימין כרצנן ואע"ג דרבינא שיהיה סוף הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראין דצבי ר' פדת עיקר חדא מדהקדים דצבי רבינא לדצביו דהא רבי פדת קודם לרבינא ימים רבים שהיה צנו של ר"א כדאמרין צפ"ק דצרכות (דף יא:) וכן אורי לי' ר"א לר' פדת צריה וגם היה חצרו של ר' זירא כדאמר צפ"ק דגדה (דף ט.) א"ר זירא לר' פדת חוי דמינן ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אצוי יהי תלמידו של ר' יוסמן ועוד דבשל סופרים קי"ל דהק"ר אחר המיקל ואע"ג דסתם ממני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כותמיה כיון שיש מחלוקת צמסכת פרה (פ"ב מ"א) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

הדרן עלך לפני אידיהן

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ע עובדי בובביים. ומניא בגמ' אין מוסרין צהמה לרועה שלהם ויש ליתן טעם על מה אנו סומכין לייחד צהמותינו עמהם ואף אנו מוסרין צהמותינו לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל צפ"ק (דף ד:) מקום שהתירו למכור התירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר